

வேலுமயிலும் துணை.

முருகபிரான் பத்து

பாடி

பக்திரச கீர்த்தனைகள்

முதலாம் பாடல்

இஃது

கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்கா குதிரசந்தல்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ ராமசாமி செட்டியார் குமாரர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ பாலகவி

நாராயணசாமி செட்டியாரால்

இயற்றிபதை

கள்ளக்குரிச்சி

ஸ்ரீ கரஸ்வதி அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1925.

[0-1-0

Q26:417

N25

10276

சிறப்புக் கவி

இஃது கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்கா மட்டியக்குரிச்சி
மகா-ந-ந-பூர் சோலையாப் பிள்ளை குமாரர் கப்புராயப்
பிள்ளை அவர்களாலிபற்றியது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீற்பெரும் குகிரை நகர்தனில் வாசன்
சிறுவன் நாமாயண தாசன்
பேற்பெரும் பக்தி கீர்த்தனை தன்னை
பேசவும் புலிதனி லின்று
ஆர்மதி மழுமான் அரவணி பாலன்
அமரர் கரிடுக்கழு மகற்றும்
கார்முகங்கண்டு நடமிடு மயிலோன்
கந்தனும் துணை யிருந்தனனே.

விநாயகர் துதி

வெண்பா.

சத்தியின் வேலணியும் ஷண்முகனாதன்மீது
பக்திரச கீர்த்தனங்கள் பாடுதற்கு—நித்தமுமே
சித்திபுத்தியை மணர்ந்த திருமாலின் தன்மருகன்
அத்திமுகன் ஐங்கரன் தான் அணி.

181276

சாமி சோமசேகரனருளும் பாலர் வேலா என்ற மெட்டு.

சிவ அம்பிபைதயாளின்ற கண நாதா போதா
நம்பினேனுன் பாதமலர் கீதா வேதா
கந்தனுமாய குஞ்சரமாய வந்தாய் வந்தாய்—நீயும்
காண்குடி வள்ளிநேரில் சென்றாய் சென்றாய்—அன்று
தந்தையை கணிக்காயவலம் வந்தாய் வந்தாய்—சென்று
கந்தனுக்கு மூன் கனியை கொண்டாய் கொண்டாய்
மூஷிகவாகனமேறும் மூலா சீலா—தினம்
மூவர்தேவர் யாவர்போற்றும் கோலா காலா—பாதம்
பாசமுடனேபணிந்தேன் பாலா லோலா—நிதம்
பகவதே வந்தென்னை யாளாய் நாளாய் (சிவ

தாயைப்போல பெண்ணை நியும் தேடி தேடி—தூடி
தண்ணீர் துரைதனிலமர்ந்தாய் நாடி நாடி—பாடி
சேயனு முனைபணிந்தேன் வாடி வாடி—என்மேல்
சித்தம் வைப்பாய் இத்தருணம் கூடி ஆடி (சிவ)

சித்திபுத்தியை மணந்த தீரா சூரா—உன்னை
பக்தியுடனே பணிந்தேன் பாராய் கூராய்—அன்று
தக்கன் வேள்வியை யழித்த வீரா தீரா—பாடும்
தூசன் நாராயணசாமி காராய் வாராய் (சிவ)

சிவபிரான் துதி

சேந்தாமூர்த்தி வந்தேன் கமழும் என்ற மெட்டு
சங்கையை சடையில் பொங்கமாயனியும் சைவம்
[கிரிவந்தேன்]

திங்களணிந்தவனே

திருமாலின் மைத்துனனே

தேவர்வணங்கிட யாரும்புகழ்ந்திட

தில்லை யிலாடி—தினம் கொண்டாடி

அரியமயனும் அரியமுடியா துரிந்தேனே பதம் தேரிந்

[தேனே]

கரிதின்று பித்தம் கொண்டாய்
காட்டினில் விறகொடித்தாய்
கயிலயங்கிரி பேர்த்திடும் ராவணன்
கலையறுக்கிட விரலழுத்திய

பதமே நிதமே சதமே பணிந்தேன் பரமனே அருள்
[தருவோனே

காமனே எரித்தவனே

கந்தனே யளித்தவனே

சத்தினேன் பதமே நத்தினேன் தினமே

உத்தயாமுனமே சித்தம் வைதனமே

கிரிபுரத்தையும் எரித்து கிரியை உரித்தவா ஆடை
[தரித்தவா

தென்திசையோன் விழவே

சீரி உதைத்தாய் தொழவே

செங்கையில் சூலம் தங்கும் கபாலம்.

மங்கைக்கு பாகம் தந்தவைப்போகம்

அாச்சுன்ன தபசைமெச்சி பாகபதம் அளித்தவா மனம்
[களித்தவா

சாச்சுனர் கொண்டாடும் பூமி

தாசன் நாராயணசாமி

சுருணமேதுதி மன்தினிற்பதி
 ஸுணத்தினிற்கதி யளித்திடும் நிதி

கண்ணன் துதி

அதிக தீர ஆஞ்சு என்றமெட்டு.

மாயா வெண்ணை வாயனே மைந்தனை யாளாய்
 சேயனே கானே தினம் பணிந்தேனே
 செந்தாமரை தானையே தந்தாளும் கோனே
 பஞ்சவர் னாதா பால்ன் மேல் வாதா
 படிக்கு ளென்னையே வந்தாளும் வினோதா
 மாமனை கொன்றாய் காமனை யின்றாய்
 மாபவி சிரம்மேல் பாதம் வைத்துநின்றாய்
 காளிங்க நர்த்தன கலியுக கர்த்தன்
 கௌசிகன் யாகமே செய்ய இடர் தீர்த்தோன்
 கல்லாக நின்ற பெண்சாபம் வென்றாய்
 கைகை சொல்லினால் கானகமே சென்றாய்
 வங்கையில் சென்றாய் ராவணனை கொன்றாய்
 நம்பும் விபீஷணற்கு முடியே தந்தாய்
 தசரதன் பாலா ஜாககி லோலா
 தாசன் நாராயண சாமியை யாளாய்.

சாமி முருகன் துணை என்ற மெட்டு,
 விஜயகோதண்டன் துணை
 வேண்டி மனதில் நினை

தசரத ராஜன் பாலன்

தாடகை சம்மார சீலன்

கௌசிகன் வரப்ரசாதன்

கனமே தினமே மனமே பொருந்திய (வி)

ஜனகன் வில்லை ஓடித்தோன்

ஜானகியை மணம் முடித்தோன்

தானென்ற கெர்வம் கொண்டோன்

தனைய முனைய வனையே வென்றிடும் (வி)

கலிகை சாபம் வென்றோன்

அன்னை கைகை சொல்லை கொண்டோன்

வரும் வனம் தன்னில் சென்றோன்

அண்டரும் தொண்டரும் எண்டரும் போற்றிடும்

சூர்ப்பரகை பங்கம் செய்தோன்

துஷ்ட மாய மாணை எய்தோன்

ஜடாயுவுக்குருள் பெய்தோன்

தஞ்ச ஆஞ்ச ரேய சகாயன் (வி)

துஷ்டன் வாலியை வதைத்தோன்
சுக்ரீ பனுக்கருள் கொடுத்தோன்
கிஷ்கிந்தை யாள ஸிடுத்தோன்
கீத நாத வேத போதனன்

(வி)

பார்கடலில் அணை தடுத்தோன்
படையுடன் லங்கை யடுத்தோன்
பத்து தலை விழுகெடுத்தோன்
பக்தர் முத்தர் சித்தற்கருள் தந்தோன்
விபிஷணர் போற்றும் பாதன்
லங்கை முடிதந்த நாதன்
நா ரா ய ண சா மி கீதன்
நாடி தேடி பாடும் நன்னீதன்

(வி)

கலைமகள் துதி.

செந்தாமம்பூ வந்தேன் கமழும் என்ற மெட்டு
செந்தாமறையில் வந்துதித்திடும் சங்கீதசுர வேணியே
செந்தமிழ் குகந்த வாணி
சத்திய லோக ராணி
சந்தத முந்தனை சிந்தனை செய்தேனே

மைந்தனின் செந்தமிழ் வந்தருள் செந்தேனே
 மலைமகளருள் கலைமகளெனும் வாணியே கல்யாணியே
 மாலோனருள் சுதனே
 மகிழ்ந்தனையும் செந்தேனே
 மானில்மீது ஏனிந்தவாது
 மைந்த னென்மீது சிந்தை வைத்தோது
 ஆயன் மாயன் சேயனாகிய அங்கஜன் தேவ் தங்கையே
 அன்ன வாகன மேறி
 அருள் தருவாய் சிங்காரி
 அந்தமிகுந்து எங்கும் நிறைந்து
 அடியார்க்குகந்து படிக்குள் சிறந்து
 கொண்டாடும் சிறுதொண்டர்செந்தமிழ்க் குகந்தவன்
 [அருள் நிறைந்தவன்
 குவலயத்தில் சிறந்தபூமி
 கோறும் நாராயணசாமி
 குறைகளை பொறுத்தருளாது கொடு
 நிறை கடலெனும் தமிழ் முதலியே
 முருகபிரான் துதி.

அடங்காது அடங்காது என்ற மெட்டு.

வானோர்போற்றும்பாதனே வள்ளிமோகனே வேலனே
 சேனாபதியான்வா தெய்வகுஞ்சரி மகிபா
 சேவற் கொடி புனைந்தவா சேயனுக்கருள்தந்
 [திடவர்

கேமமே தாராய்—துதி
 திருக்கடம்பூரா—யானும்
 தினமுமுந்தனின் சேவடி நானே
 தினம்பணிந்தேனே வாரும்சீமானே (வா)
 சத்திவடிவேலனே சங்கரனுக்குப் தேசனே
 சித்தமகிழ்ந்தாரும் கோனேசுரர்களை வென்ற
 [வனே

ததியிது வருவாய்—மோக
 கதியது தருவாய்—இந்த
 தரணியைவலம் அரைநொடிதனில்
 நடமிடமயில் திடமுடன் வரும் (வா)
 திருமால்மகிழ்மருகா சேவை தருவாய் முருகா
 திருச்சென்னூரில் வாழ்பவா திசைமுருகனைசிறை
 [வைத்தவா

சித்தமில்லையா—பாடும்
 பத்தனில்லையா—துதி

சேயன் நாராயணசாமியின் பார்சா

நேயமுடன் வரும் நேசா முருகேசா (வா)

பாலராமனையே என்ற மெட்டின் பின் மருடம்

புள்ளி மயில் வேலனே குற

வள்ளி தெய்வானை மருவிய சில்னே

அள்ளியே தேனும் தினையுண்ட நாதனே

அசிலபு வனம் வலம் வந்த தீதனே

தெள்ளுதமிழூலகல் தகத போதனே

தேவர்கள் போற்றும் பாதனே

மூவர்களேற்றும் வினோதனே

(புள்)

பரமன் தனக்குப தேசவினோதனே

காய்தந்தை குருதெய்வம் நீதானே

பிரமல் தனை சிறைவைத்த நன்னீதனே

சீர்பல மாகிய சூரரை

சூலமர தாக்கிய காலனே

(புள்)

மாளிலம் தன்னிலுன் பாதமே நம்பினேன்

மாயப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெம்பினேன்

மாதர் வலையில் விழுந்து ததும்பினேன்

மாயன் மருகோனே எனை

யாவாய் முருகோனே சில

(புள்)

தாருக குரனுடல் வதைத்த வீரா
 தனிகை நகர் தனில் வாழும் கெம்பிரா
 தாசன் நாராயண சாமி யலங்காரா
 தனையனை கார்த்திகும் சுப்பிர
 மன்யனே வினை தீர்த்திடு சேர்த்திடு (புஜ்)

தாதாபாய் நௌரோஜி என்ற பெட்டி.

காவடி தெரிசனமே

கண்டாலானந்தம் சுந்தன் கித்தானந்தம்

சேவற்கொடி டிணந்தோன்

திருப்பறன் குன்றமந்தோன்

தேன்மொழியான் மடமான்மகள் வள்ளியை

தினைப் புனந்தனில் மணம் புரிந்தவன்

(தோனஹரா)

அலைகடலில் துயின்ற ஆதிமாலின் சுதனை

அருஞ்சிறையில் வைத்தலெலன்

அன்புடனேனொழுத அருணகிரி மன்முழுத்தி

அளித்தும் பன்னிரு தோளன்

(பாட்டு)

ஆறுமுக மான்வன்

அடியார்க்குநாள் வுண்புகன்
 அன்பன் நாராயணசாமி பணித்திடும்
 அரகர வென்று பழணி வந்திடும் (கா)

வடிவேலா சிவன்பாலனே என்ற மெட்டு.
 கூர்வேலா பார்சிலனே பாலனைக்கண்
 பார்மீதில் நானே பக்தியாய் தானே
 பாதம் பணித்தெனென்னை பார் சீமானே
 புள்ளிமரீலோனே வள்ளிமரிழ்வோனே தினம்
 போற்றி தொழுதேற்றினேன் புன்யனே
 மாதர் கையில் மயங்கினேனாலகில் கதி
 மான் மைத்துனனே வராய் தேரில்
 டுண்புக நாதா என் மீதில் வாதா படும்
 தாகன் நாராயணசாமி தீதா

கடம்ப கந்தன் என்ற மெட்டு.
 செந்தூர் முருகன் சேவையனுநினம் சேவிர்தால்
 பாவமகன்று ஜென்ம சரபல்பமாகுமே முன்னுலகெய்த
 கர்மம் விலகிப்போகுமே
 தேவடியான் மகன் காரநன்சொன்னதேன்மொழியான்
 வள்ளிக்காய்தேடி தினைப்புனம் சென்றோன்

வேடர்க்ள்வந்திட் கானில் மரமாகி நின்றோன்

சீனனும் வடி வேலனைசதம்

பாலனின்பதம் தெரிசிக்கும் பண்டாரமாய்

தெரிந்த போகியைப்போல் நின்றோன் வள்ளியாள் தந்த்

தேனூர் தினைமாவை யுண்டோன்

தட தட தட தட பட படபடவென

தள்ளாடி தடியுன்றி தண்ணீர் கணையதைக் கண்டோன்

வள்ளியாள்முன் தந்திழுக்கன் வசக்கண்டோன்

தாலமீதினில் யாருமபுகழ்ந்திட

18)276 கானில் யானைபை கண்டுபயந்திட

சத்திவடி வேலுடன் நின்றோன் கானில் மாதினை

சித்தமகிழ் மணார்ந்தோன்

(செ)

காலனை உதைத்த நீலகண்டனின் காதிலேநிதி

கந்தன் திருக்கழுக் குன்றோன் நாராயணசாமி

சிறதைமகிழ் வரந் தந்தோன்

பக்தர் பணிந்திமீம் என்ற மெட்டு.

கந்தனை உன்னிரு செந்தாமரை தானே

தந்தாளுவாய் முருகா-எந்தனைநீ வந்தாளும் மால்முருகர்

சத்தியே நித்தமும் சித்தம் மிகரொந்தேன் உத்தமர்

வந்தாளுவாய்-தினமும் துதி பக்தனைவந்தாளுவாய்

ஏதெந்தன் மீதிந்த குத செய்ய வந்த வாறுந்
 தகாதையனே-பாலன் மீது போதும் முருகையனே
 எந்த நேரமுன்னை சிந்தனை செய்தேனே மைந்தனை
 பாள் சீலனே-பதவிதனை சொந்தமாய் தாவேலனே
 தேவர் வணங்கிட சூரருடல் கெட வேலை
 எரிந்தவனே-அசுரர்குல வேரை அரிந்தவனே
 திங்களணிந்திடும் சங்கரன் தன்கர மாங்கனியைக்
 கண்டவா-பூமிவலம் பொங்கமுடன் வந்தவா
 நீல மயில்மீது கோலமுடன் வள்ளி மாதை
 மணர்ந்தவனே-ஆறுமுக மான குரு நாதனே
 பாலன் நாராயண சரமிப் பணிந்திடும்
 நேயனே-வேலனே கடைக்கண் பார்த்திடுவாய் சீலனே

பாண்டியன் என்ற என்ற மெட்டு.

தொகையில் வேலணிந் தோனே—உன் பாதம்

தினம் பணிந்தேனே

மங்கையாள வள்ளிலோலனே—நடன

மயிலின் மேலோனே

(தொழைநூ)

தையல்களாசைபெனும் மையலிற் சிங்கியே

தவிச்சுதே னுலகில் நானே

சுருணமுன் பாதமே தருணமிது எனையான்
ஷண்முகனான குகனே

பாட்டு.

சீராகுதன் உடல் கிழித்தோனே—நிருச்செந்
துரில் வாழ்வோனே

தேவர் சேனாபதியோனே—கூவினேன்
சேவடி நானே

(தொகை)

பிரம்மனை சிறைதனில் வர்மமாய் வைத்திடும்
பன்னிருகை வேலனே

பாலன் நரராயண சாமி பணிந்திடும்
பாவி அசுரர் காலனே

பாட்டு

பரமனாக் குபதேசநாதா—பக்தியாய்
பாடும் சங்கீதா

வர்மமென் மீதிடிலென்தா—மைந்தனை
வந்தாள் வினோதா

முதல்பாடும் முற்றிற்று.